

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਰਮੇਲ ਦਾਸ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2909 .

9 ਮਈ 1980 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908) —ਸੈਕਸ਼ਨ 100 —ਸਧਾਰਨ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਦੂਜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ—ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ—ਕੀ ਇਹ ਵੀ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

(3) (1979) 117 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 68.

(4) (1963) 48 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 83.

ਰਮੇਲ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦੂਜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਬਚਾਅ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਛੋਟੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀਪਾਲ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ (ਆਈ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 18 ਅਗਸਤ, 1979, ਸ੍ਰੀ ਡਬਲਯੂ ਐਸ ਲੇਖ ਪੀਸੀਐਸ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਰਾਜਪੁਰਾ, ਮਿਤੀ 2 ਮਾਰਚ, 1978 ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ।

G. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਆਰ.ਮਜੀਠੀਆ ।

ਸ੍ਰੀ ਮੁਨੀਸ਼ਵਰ ਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ । _____

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

(1) ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਡੈਡੀਟ ਰਾਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਬੱਧ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3, ਭਾਵ, ਧੰਨ ਰਾਮ ਅਤੇ ਰਮੇਲ ਦਾਸ, ਜੁਮਾ ਰਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ, 1970 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਅਸਰ, ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੀਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 4 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 'ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਰਮੇਲ ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 17 ਮਾਰਚ, 1980 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 2664 ਆਫ 1979, ਦੂਜੇ ਭਰਾ ਧੰਨ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 2 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੂਜੇ ਭਰਾ ਰਮੇਲ ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ 19 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਆਰ.ਐਸ.ਏ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 2 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਖੁਦ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰੋ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ *ਈਸ਼ਰ ਦੱਤ ਅਨੁਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਸੀ ਦੂਬੇ ਅਤੇ ਪਿਹਅਰਸ (1)* ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਗੌਜੇ^ ਹੈ, ਬੁਜਤੀ ਇਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਆਈਪੋਰੇਟ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧੰਨ ਰਾਮ ਅਤੇ ਰਮੇਲ ਦਾਸ। ਅਸਲੀ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਆਮ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਐਮ. ਐਮ. ਪੰਡੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਇਕੌਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

FAO ਨੰਬਰ 188-M.

13 ਮਈ, 1981 ਯੂ.

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XXV) — ਧਾਰਾ 27 — ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਸਿਧਾਂਤ — ਧਾਰਾ 27 ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ wprd 'ਸਬੰਧਤ' — ਦਾ ਦਾਇਰਾ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ (1) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ; (ii) ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਰਚਨਾ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ; (ii i

(1) ਏਆਈਆਰ 1915 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 367.
